

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/359/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111245001
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1111245001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kuchtová a členovia senátu: JUDr. Martin Murgaš a JUDr. Branislav Král, v právnej veci žalobcu: Š. Š., G.. XX. XX. XXXX, K. J. F.. Č.. XX, K., zastúpený: FUTEJ & Partners, s. r. o., Radlinského č. 2, Bratislava, IČO: 35 955 341, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Národnou bankou Slovenska, ul. Imricha Karvaša č. 1, Bratislava, IČO: 30 844 789, o náhradu škody vo výške 1.566,85 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05. februára 2015, č. k. 12C/219/2011-203, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 05. februára 2015, č. k. 12C/219/2011-203, v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.566,85 eur s 9,25 % úrokom z omeškania, ročne, od 19. apríla 2011 do zaplataenia, titulom náhrady škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom G.Á. K. A. podľa zák. č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a zároveň zamietol návrh žalobcu zo dňa 10. 01. 2014 na podanie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie. Svoje rozhodnutie v časti výroku, ktorým návrh na zaplataenie istiny 1.566,85 eur s príslušenstvom zamietol odôvodnil právne ust. § 3 ods. 1, § 3 ods. 2, § 9 ods. 1, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a vecne tým, že žalobca v konaní vznik škody a nesprávny úradný postup žalovanej, ako ani príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, nepreukázal. Uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal ani existenciu škody ako majetkovej ujmy, ale ani namietaný nesprávny úradný postup žalovanej, keď v návrhu riadne nešpecifikoval, v čom konkrétne mal spočívať nesprávny úradný postup žalovanej vo vzťahu k jeho osobe, neuviedol akým konkrétnym konaním alebo nekonaním mala žalovaná porušiť konkrétne povinnosti, akú konkrétnu činnosť zanedbala a mala vykonať, neuviedol ani v akom období sa mala dopustiť prípadnej nečinnosti alebo prietahov v konaní, všetko vo väzbe na jeho osobu a vznik majetkovej ujmy. Poukázal na skutočnosť, že žalobca doplnil žalobu podaním zo dňa 11. 04. 2013, v ktorom mal byť podľa vyjadrenia jeho právneho zástupcu špecifikovaný nesprávny úradný postup žalovanej z vecného a časového hľadiska, a preto z tejto špecifikácie vychádzal s tým, že nesprávny úradný postup žalovanej mal spočívať v oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície, a tým neplatnosti Prospektu investície a následnom oneskorení zakázania činnosti Družstva, prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v Prerokovaní nedostatkov podľa zápisu zo dňa 24. 08. 2007 a v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení

obchodníka pri činnosti voči Družstvu. K tvrdeniu žalobcu, že sa žalovaná dopustila nesprávneho úradného postupu tým, že oneskorene zistila neaktuálnosť údajov zahrnutých do Prospektu investície, a tým neplatnosť Prospektu investície a následne oneskorene zakázala činnosť Družstva uviedol, že dohľad G. K. A. nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, bol regulovaný zákonom č. 566/2001 Z. z. v obmedzenom, resp. vymedzenom rozsahu, spočívajúcom v kontrole tých povinností, uložených vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt zákonom (zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky, plnenie informačných povinností, predloženie na posúdenie oznámenia o verejnej ponuke majetkových hodnôt, dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z. z.) s tým, že k takým povinnostiam patrila počnúc od 01. 01. 2009 i povinnosť aktualizácie Prospektu investície podľa § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. a počnúc od 01. 06. 2010 povinnosť dodržiavania Prospektu investície podľa § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z. z., pričom v prípade nastania novej významnej skutočnosti, vecnej chyby alebo nepresnosti, týkajúcej sa údajov zahrnutých do Prospektu investície, ktorá by mohla ovplyvniť správne hodnotenie majetkových hodnôt, malo Družstvo tieto uviesť v dodatku Prospektu investície. Poukázal na skutočnosť, že povinnosť aktualizácie Prospektu investície sa vzťahovala primárne na Družstvo, ktoré malo v takom prípade vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie G. K. A. a ak štatutárny orgán Družstva nesplnil povinnosť a o nových významných skutočnostiach nepredložil dodatok k Prospektu investície, G. K. A. mohla tieto skutočnosti zistiť až s určitým časovým odstupom, najmä pri plnení zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti Družstva s tým, že nie je možné opomenúť, že štatutárny orgán Družstva počas celej doby verejnej ponuky zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície (§ 128 ods. 1 písm. h/ zákona č. 566/2001 Z. z.), pričom schválenie Prospektu investície nemalo za následok aj schválenie Zmluvy o riadení portfólia, ktorá bola zaradená do zoznamu zmlúv zabezpečujúcich odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb, ktoré poskytuje (§ 128 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona č. 566/2001 Z. z.); nakoľko G. K. A. nemala právomoc vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva. Uviedol, že Družstvo až do 15. 04. 2010, kedy požiadalo o preskúmanie postupu obchodníka s cennými papiermi, nesignalizovalo G. K. A. zhoršenie jeho finančnej situácie, príp. nedostatky v činnosti obchodníka s cennými papiermi s tým, že pri výkone dohľadu na mieste samom v dňoch od 20. 04. do 06. 05. 2010 G. K. A. zistila zmeny v údajoch v Prospekte investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt, s následkom neaktuálnosti Prospektu investície, nie však jeho neplatnosti (ako sa mylne domnieval žalobca), pretože zo žiadnych ustanovení zákona č. 566/2001 Z. z. nevyplýva neplatnosť Prospektu investície pre neaktuálnosť jeho údajov (tá sa vzťahuje len na Prospekt cenných papierov podľa § 123 zákona č. 566/2001 Z. z.). Poukázal na skutočnosť, že G. K. A. vyzvala Družstvo na predloženie žiadosti o schválenie dodatku Prospektu investície a ako vyplýva z jej rozhodnutia zo dňa 26. 08. 2010, č. OPK-5664/1-5/2010, Družstvo predmetnú žiadosť G. K. A. síce predložilo, táto však neobsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 747/2004 Z. z., pričom rovnaké nedostatky mal aj dodatok Prospektu investície v zmysle zákona č. 566/2001 Z. z. a tieto neboli i napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na doplnenie žiadosti a dodatku odstránené a konanie bolo zastavené. Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že G. K. A. medzičasom iniciovala konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 citovaného zákona, ktoré ukončila vydaním rozhodnutia dňa 30. 05. 2011, č. ODT-10890-4/2010 a ktorým zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt, z čoho vyplýva, že konala v rámci svojich oprávnení stanovených zákonom a v jej postupe nezistil namietaný nesprávny úradný postup. K tvrdeniu žalobcu, že nesprávny úradný postup žalovanej spočíval v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v Prerokovaní nedostatkov podľa zápisu zo dňa 24. 08. 2007 uviedol, že predmetom konania je nesprávny úradný postup žalovanej a nie obchodníka s cennými papiermi; preto v priamej príčinnej súvislosti s ním mohla vzniknúť škoda len Družstvu a nie žalobcovi, ktorý nebol v žiadnom záväzkovom, ani inom vzťahu s obchodníkom s cennými papiermi, nakoľko účastníkom vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o riadení portfólia bolo len Družstvo, a preto z tohto právneho vzťahu potom vyplývali práva a povinnosti len jeho účastníkom. Poukázal na skutočnosť, že dohľad G. K. A. bol limitovaný zákonom č. 566/2001 Z. z. a preto informácie a podklady, ktoré mala G. K. A. zisťovať v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade, sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu, v danom prípade Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, so zohľadnením jemu zákonom vymedzených povinností, keď zákon Družstvu neukladal povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizika, prípadne krytia rizika s tým, že G. K. A. na základe údajov o štruktúre majetku Družstva k 31. 12. 2005 a 31. 12. 2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície, avšak podľa právnej úpravy platnej v danom období (rok 2007), nemohla uložiť Družstvu sankciu, pretože

povinnosť dodržiavať Prospekt investície sa v tom čase na vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nevzťahovala. Uviedol, že G. K. A., ako štátny orgán, ktorého činnosť je všeobecne regulovaná článkom 2 ods. 2 Ústavy SR, nemohla konať nad rámec, rozsah a spôsob stanovený zákonom, a preto zistené nedostatky a nezrovnalosti v činnosti Družstva prerokovala na stretnutí s členmi štatutárneho orgánu Družstva dňa 24. 08. 2007 a súčasne dala odporúčania na nápravu tohto stavu, a preto v danom období (po 24. 08. 2007) nemohla pristúpiť k uloženiu peňažnej sankcie, pozastaviť alebo zakázať predaj majetkových hodnôt za nedodržiavanie Prospektu investície podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z., ktoré oprávnenia použila pri zistení neaktuálnosti Prospektu investície po 01. 06. 2010. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu, že žalovaná sa dopustila nesprávneho úradného postupu tým, že prijala nedostatočné opatrenia na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka s cennými papiermi pri činnosti voči Družstvu, z dôvodu absencie priamej príčinnej súvislosti s prípadnou škodou na strane žalobcu s tým, že z listinných dôkazov, najmä jednotlivých rozhodnutí G.P. K. A. o uložení pokuty vo výške 500.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 08. 01. 2008, č. OPK 9750/3/2007), vo výške 300.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 20. 08. 2008, č. OPK-9750-5/2007) je zrejmé, že G. K. A. činnosť obchodníka s cennými papiermi sledovala, pričom nebolo jej povinnosťou informovať Družstvo o výsledných zisteniach, nakoľko § 2 ods. 2 zák. č. 747/2004 Z. z. o dohlade ustanovuje, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný a konanie pred G. K. A. vo veciach dohľadu je rovnako neverejné. Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že účastníkom v konaní o uložení pokuty alebo inej sankcie alebo opatrenia na nápravu, je len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má pokuta, prípadne sankcia uložiť a vzhľadom na záväzkový vzťah medzi obchodníkom s cennými papiermi a Družstvom, založený Zmluvou o riadení portfólia, bolo primárne povinnosťou Družstva, ktoré malo všetky dostupné informácie o činnosti obchodníka, aby zabezpečilo priamu kontrolu plnenia jeho povinností a dohľad nad jeho činnosťou voči Družstvu s tým, že bolo zároveň povinnosťou žalobcu, ako člena Družstva, aktívne a včas sa zaujímať o svoje práva a ich výkon voči Družstvu a jeho orgánom v zmysle zásady "práva patria bdelym" a zamedziť tak znehodnoteniu, príp. nevykonalnosti svojich majetkových a iných práv súvisiacich s Družstvom. K listinným dôkazom, týkajúcich sa vzťahu medzi Družstvom a obchodníkom s cennými papiermi, ktoré založil do súdneho spisu žalobca, uviedol, že sa s nimi oboznámil, avšak bližšie ich nevyhodnocoval, nakoľko predmetom konania nebol nesprávny úradný postup žalovanej pri výkone dohľadu nad obchodníkom s cennými papiermi. Poukázal na skutočnosť, že Úrad pre finančný trh, rozhodnutím zo dňa 21. marca 2002 schválil PODIELOVÉMU DRUŽSTVU SLOVENSKE INVESTÍCIE (ďalej len „Družstvo“) Prospekt investície, v ktorom Družstvo vyhlásilo, že skutočnosti v ňom uvedené sú úplné a pravdivé s tým, že Úrad pre finančný trh v upozornení zo dňa 13. mája 2003 Družstvo upozornil, že podľa § 127 ods. 4 a § 122 ods. 5 zák. č. 566/2001 Z. z. vo vtedy účinnom znení, nebol povinný preverovať pravdivosť alebo hodnovernosť údajov, uvedených v Prospekte investície, s výnimkou identifikačných údajov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a oprávnenosti osôb podpisujúcich Prospekt, z dôvodu vykonávania dohľadu nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, ale nie dohľadu nad celkovou činnosťou Družstva s tým, že dňa 2. júna 2008 uzavrelo Družstvo s obchodnou spoločnosťou CAPITAL INVEST, o. c. p., a. s., v likvidácii, Poľná č. 1, Bratislava, IČO: 35 828 749, (ďalej „obchodník s cennými papiermi“) Zmluvu o riadení portfólia, podľa ktorej sa obchodník s cennými papiermi, ako obhospodarovateľ, zaviazal riadiť portfólio Družstva, ako jeho klienta, v súlade so schváleným Prospektom investícií a jeho dodatkami, čo v sebe zahŕňalo hospodárenie s portfóliom klienta, na základe rozhodnutia obhospodarovateľa, sledovanie a vyhodnocovanie spravovaného portfólia, obstarávanie predaja cenných papierov z portfólia klienta, uschovávanie a správu cenných papierov, optimalizáciu portfólia, poskytovanie konzultácií a finančných analýz a obchodník s cennými papiermi sa zaviazal zabezpečiť mieru zhodnotenia portfólia klienta vo výške 8 % ročne. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že G. K. A., na základe kontroly vykonanej v roku 2007, rozhodnutím zo dňa 08. januára 2008, č. OPK-9750-3/2007, uložila obchodníkovi s cennými papiermi pokutu vo výške 500.000,- Sk za porušenie ust. § 54 ods. 2, § 73 ods. 1 písm. a), § 74 ods. 1, § 74 ods. 7 písm. b) zák. č. 566/2001 Z. z. (ktoré bolo zrušené rozhodnutím druhostupňového správneho orgánu - Bankovej rady G. - č. GUV 841/2008 zo dňa 7. 5. 2008), rozhodnutím zo dňa 20. augusta 2008, č. OPK-9750-5/2007 uložila obchodníkovi s cennými papiermi opätovne pokutu vo výške 300.000,- Sk za porušenie ustanovení § 54 ods. 2, § 73 ods. 1 písm. a), § 74 ods. 1, § 74 ods. 7 písm. b) zákona č. 566/2001 Z. z., pričom medzičasom G. K. A. rozhodnutím zo dňa 22. 04. 2008, č. OPK-2744-5/2007-PLP, zmenila podľa § 59 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. obchodníkovi s cennými papiermi povolenie na poskytovanie investičných služieb, udelené rozhodnutím zo dňa 22. 04. 2003 a povolila, okrem iného, poskytovanie investičnej služby podľa § 6 ods. 1 písm. d), v spojení s § 5 ods. 1 písm. a), b), a c) zákona č. 566/2001 Z. z. s obmedzením

podľa § 59 ods. 3 tohto zákona a poskytovanie investičných služieb, investičných činností a vedľajších služieb podľa § 6 ods. 1 a 2, v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z. z. v špecifikovanom rozsahu. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, že po obdržaní výpovede obchodníka s cennými papiermi zo zmluvy o riadení portfólia zo dňa 30. 03. 2010, Družstvo požiadalo listom zo dňa 15. 04. 2010 G. K. A. o preskúmanie postupu obchodníka s cennými papiermi a o výkon dohľadu na mieste, dôvodiac tým, že výpoveďou zmluvy sa Družstvo dostalo do zložitej situácie, pretože obchodník s cennými papiermi zabezpečoval pre Družstvo odbyť výrobkov, Družstvo muselo pozastaviť prijímanie nových členských vkladov od existujúcich alebo nových členov, ako aj pozastaviť vyplácanie vyrovnacích podielov pre vystupujúcich členov, vyplácanie deklarovaných výnosov z prijatých členských vkladov a ostatných peňažných súm prijatých od svojich členov a ďalším listom zo dňa 23. 04. 2010 žiadalo Družstvo G. K. A. o zjednanie nápravy v činnosti obchodníka s cennými papiermi, pretože tento si neplnil svoje základné povinnosti voči Družstvu, ako subjektu dohliadanému zo strany G. K. A., spočívajúce v zabezpečení zhodnotenia finančných prostriedkov jemu zverených do správy. Poukázal na skutočnosť, že v súvislosti s oznámením Družstva zo dňa 10. 05. 2010 o tom, že ročná finančná správa Družstva za rok 2009 bola uverejnená na internetovej stránke, G. K. A. upozornila Družstvo listom zo dňa 14. 05. 2010, že ročná finančná správa za rok 2009 neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 566/2001 Z. z., žiadala o jej doplnenie a súčasné upozornenie používateľov internetu, že účtovná závierka za rok 2009 nebola overená auditorom a bude v zmysle rozhodnutia predstavenstva Družstva prepracovaná a listom zo dňa 01. 06. 2010 si G. K. A. vyžiadala od Družstva bližšie špecifikované doklady, najmä uzavreté kúpne zmluvy, generálne splnomocnenia pre T. L. Č., T. J. B., R. na zastupovanie Družstva, ako aj doklady o finančnom vysporiadaní podľa Zmluvy o kúpe cenných papierov zo dňa 05. 10. 2009 a dňa 12. 07. 2010 rozhodnutie o predbežnom opatrení, č. ODT-8305/2010, ktorým podľa § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom uložila obchodníkovi s cennými papiermi povinnosť zdržať sa nakladania s majetkom klientov, ktorý mu bol zverený bez písomného súhlasu G. K. A., keďže na základe oznámenia klientov, najmä Družstva, vzniklo dôvodné podozrenie z možného poškodenia klientov obchodníka s cennými papiermi a napokon Rozhodnutím zo dňa 21. 12. 2010, č. ODT-8305-5/2010, podľa § 144 ods. 1 písm. l) zákona č. 566/2001 Z. z. odobrala obchodníkovi s cennými papiermi povolenie na poskytovanie investičných služieb z dôvodov podľa § 156 ods. 2 písm. a), § 55 ods. 7,9, § 85 ods. 2 v spojení s § 84 ods. 1 písm. b), § 76 ods. 2 a § 77 ods. 7 zákona č. 566/2001 Z. z. s tým, že správnosť predmetného rozhodnutia potvrdila v konaní o rozklade Banková rada G.Á. K. A. rozhodnutím zo dňa 01. 03. 2011, č. GUV-274/2011. Uviedol, že G. K. A. rozhodnutím zo dňa 26. 08. 2010, č. OPK-5664/1-5/2010, zastavila konanie začaté na žiadosť Družstva o schválenie dodatku k Prospektu investície z dôvodu, že i napriek poskytnutiu dodatočnej lehoty na odstránenie nedostatkov, žiadosť neobsahovala náležitosti stanovené zákonom, pričom správnosť rozhodnutia potvrdila Banková rada G.P. K. A. rozhodnutím zo dňa 07. 12. 2010, č. GUV-1744/2010 a ďalším rozhodnutím zo dňa 30. 05. 2011, č. ODT-10890-4/2010, zakázala Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, predaj majetkových hodnôt podľa § 144 ods. 4 písm. c) zákona č. 566/2001 Z. z. z dôvodu porušenia ustanovenia § 129 ods. 3, v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c), h) zákona č. 566/2001 Z. z. a § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. tým, že zmenou skutočností, uvedených v Prospekte investície, Družstvo tento prospekt nedodržiavalo, keď sa G. K. A. dozvedela, že u Družstva nastali také zmeny, pre ktoré sa Prospekt investície stal neaktuálny a Družstvo neurobilo žiadne kroky k náprave a k tomu, aby stav Družstva uviedlo do súladu s údajmi v Prospekte investície a nakoľko zistila, že pri výkone dohľadu na diaľku niektoré skutočnosti nasvedčovali tomu, že neznámym páchatelom bol spáchaný skutok, ktorý by mohol naplniť znaky skutkovej podstaty trestného činu, podala dňa 27. 07. 2010 trestné oznámenie na Prezídium Policajného zboru, odbor boja proti korupcii, Bratislava. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, že G. K. A. požiadala Družstvo listom zo dňa 26. 04. 2007 v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade, v spojení s § 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z. z. o predloženie a/ všeobecnej informácie o investičnej stratégii a štruktúre aktív Družstva a kto aktíva spravuje, b/ štruktúry majetku Družstva k 31. 12. 2005 a 31. 12. 2006 s rozčlenením na investičné nástroje, peňažné prostriedky na bankových účtoch, ostatné aktíva a štruktúry záväzkov Družstva, c/ zoznamu všetkých obchodov, ktorými boli do majetku družstva nakúpené a z majetku predané investičné nástroje a iné cenné papiere za rok 2005 a 2006 s informáciou, akým spôsobom boli obchody vykonávané, pričom Družstvo listom zo dňa 09. 05. 2007 a zo dňa 20. 08. 2007 predložilo auditorskú správu a konsolidovanú účtovanú závierku za rok 2006 a zároveň reagovalo dňa 02. 06. 2008 aj na žiadosť o odstránenie nedostatkov náležitostí polročnej správy za I. polrok 2007 a dňa 08. 09. 2008 vo vzťahu k polročnej finančnej správe za polrok 2008. Uviedol, že G. K. A. zistila, že majetok vložený do investičných nástrojov Družstva je tvorený podielmi v družstvách EDSI, KPDSI a DDSI a na 98,85 % podielom zmenkami emitenta CI HOLDING, akciová spoločnosť a nakoľko v

zmysle prijatej investičnej stratégie v Prospekte investície, by angažovanosť voči jednému emitentovi nemala prekročiť 30 % podielu na celkových aktívach vyhlasovateľa verejnej ponuky, a podiel emitenta CI HOLDING, akciová spoločnosť, na celkových aktívach predstavovala 91,45 %, dospela k záveru, že Družstvo v tomto smere nedodržiava Prospekt investície a považovala za vhodné, aby sa v aktívach Družstva nachádzali finančné nástroje aj iných subjektov, ako subjektov nachádzajúcich sa v skupine CI HOLDING, a. s., z dôvodu rozloženia investičného rizika a odporučila zosúladiť štruktúru aktív Družstva podľa schváleného Prospektu investície najneskôr do 31. 12. 2007 a Družstvo sa zaviazalo zaslať písomné stanovisko o spôsobe riešenia daného stavu do 15. 10. 2007 s tým, že Družstvo listom zo dňa 29. 01. 2008 informovalo G. K. A., že počnúc od 01. 01. 2008 nakupuje do portfólia vždy tri zmenky od troch samostatných právnych subjektov, namiesto doterajšej jednej zmenky jedného emitenta, ktoré opatrenie zabezpečí súlad v rozložení investičného rizika so schváleným znením Prospektu investície. Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 11. apríla 2011, sp. zn. 3K/95/2010, právoplatným dňa 5. mája 2011, vyhlásil konkurz na majetok Družstva, ako úpadcu, do funkcie správcu ustanovil M. M. L.É., ktorý dňa 24. 08. 2011 podal správu o priebehu konkurzu pre účely prvej schôdze veriteľov a v ktorej, okrem iného, k podnikateľskej činnosti Družstva v súvislosti so zmluvou o riadení portfólia uviedol, že nič nenasvedčuje tomu, že by sa obchody uskutočnili v súlade s touto zmluvou, keď dôkazy potvrdzovali, že Družstvo samo nakupovalo cenné papiere a investovalo do viacerých projektov, čím obchádzalo svojho obchodníka s cennými papiermi, ktorý potom nemôže niesť zodpovednosť, nakoľko on sám žiadne prostriedky neprijal a ani neuskutočňoval obchody na účet Družstva s tým, že počas celého svojho fungovania Družstvo pritom poukázalo na to, že jeho činnosť je pod dohľadom G. K. A., pričom pohľadávky prihlásené do konkurzu, resp. ich masa bola vyššia ako stanovený odhad skutočných vkladov a nachádzali sa medzi nimi aj fiktívne pohľadávky, ktoré však správca konkurznej podstaty nevedel určiť. Poukázal na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty oznámil listom zo dňa 20. 06. 2014, že konkurz prebieha od 19. 04. 2011, nie je právoplatne skončený, do konkurzu bolo prihlásených cca 2450 pohľadávok, približne 2000 veriteľov, ktorí si uplatňujú nároky voči úpadcovi v celkovej výške viac ako 32,5 milióna eur a v záujme úpadcu je vedených približne 200 súdnych konaní, z ktorých väčšina je tvorená uplatnenými nárokmi z odporovateľných právnych úkonov, vykonaných pred vyhlásením konkurzu, ktorými boli niektorí veritelia úpadcu uspokojení na úkor ostatných veriteľov s tým, že žalobca svoju pohľadávku voči Družstvu prihlásil do konkurzu v konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3K/95/2010, ale z dôvodu formálnych nedostatkov nebola zaradená medzi prihlášky. Výrok, ktorým návrh žalobcu zo dňa 10. 01. 2014 na podanie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie zamietol odôvodnil právne ust. § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p., čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a vecne nedôvodnosťou podaného návrhu, nakoľko v prejednávanej veci rozhodoval ako súd prvého stupňa, žalobca nežiadal o výklad platnosti právneho aktu Európskej únie, a preto nebol povinný obrátiť sa so žiadosťou na Súdny dvor Európskej únie a iniciovať tak prejudiciálne konanie o nastolených otázkach s tým, že žalobcom navrhovaný postup je neopodstatnený, keďže odpovede na prejudiciálne otázky nie sú potrebné na rozhodnutie o veci. Uviedol, že nakoľko predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, z titulu zodpovednosti štátu za tvrdený nesprávny úradný postup G. K. A., ktorý by mal, okrem iného, spočívať aj v zanedbaní jej dohľadu nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktorá spadala pod predmet úpravy zákona č. 566/2001 Z. z., do ktorého bola transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/71/ES zo dňa 04. 11. 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES (viď bod 7. zoznamu prebraných právne záväzných aktov EÚ), ktorá sa týka primárne právnej úpravy vzťahujúcej sa k prospektu, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie s tým, že pri smerniciach ako sekundárnych právnych aktoch Európskej únie platí, že štát je povinný prevziať obsah transpozičného ustanovenia a formulovať ho jasne, presne a transparentne tak, ako je formulovaný obsah samotných preberajúcich článkov smernice a nakoľko označená smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES bola transponovaná do nášho právneho poriadku, do zákona č. 566/2001 Z. z. a týkala sa primárne oblasti právnej úpravy prospektu, zverejňovanom pri verejnej ponuke cenných papierov, a nie pri verejnej ponuke majetkových hodnôt, a bola transponovaná v jej súlade, dospel k záveru, že vo vzťahu k prejednávanej veci je irelevantné zaoberať sa otázkami uvedenými žalobcom v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vecne úspechom žalovanej v konaní, ktorej náhradu trov nepriznal, nakoľko o ich priznanie nepožiadala a v konaní jej ani žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa návrh žalobcu na zaplataenie istiny 1.566,85 eur s príslušenstvom zamietol, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonaval navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a jeho návrhu vo veci samej vyhovieť, resp. rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. V dôvodoch svojho odvolania namietol, že súd prvého stupňa nezohľadnil, že G. K. A. nepostupovala v súlade s princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty, keď základným atribútom je istota subjektov práva, že sa voči nim bude zachovávať právo, a teda orgány verejnej moci budú vo vzťahu k nim postupovať v súlade s ústavou a platnými právnymi predpismi, t. j., že ich postup bude zo strany subjektov práva predvídateľný. Uviedol, že sa spoliehal, že nedôjde ku škode na jeho úkor, pretože vychádzal z garancie G. K. A., ako orgánu dohľadu a nemohol predpokladať, že dohľad nad Prospektom investície je podľa G. K. A. len formálny, resp., že takýto je jeho obsah podľa výkladu žalovanej, pretože zákon o dohľade takýmto spôsobom obsah dohľadu nad Prospektom investícií nedefinoval a postup G. K. A. bol preto svojvoľný v neprospech každého, ktorý sa na žalovanú z hľadiska stability a ochrany investície spoliehal. Argument žalovanej, že upozornil Družstvo, že vykonáva dohľad nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa ust. § 135 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z. z., ale nie dohľad nad celkovou činnosťou Družstva posúdil ako úplne irelevantný, nakoľko nemohol mať o takto zúženom dohľade orgánu vedomosť a nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že neexistuje príčinná súvislosť medzi škodou a porušením zákonných povinností G. K. A., spočívajúcom v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený zák. č. 566/2001 Z. z. Za obzvlášť nepochopiteľný žalobca považoval záver súdu prvého stupňa, že sa mal viac starať o svoje záležitosti v rámci zásady „právo patrí bdelym“, nakoľko ku škode došlo v rámci porušenia zákonnej povinnosti banky vykonávať zákonom stanovené povinnosti dohľadu a nie v dôsledku toho, že nebol „bdely“ s tým, že mu nepatrili ani zákonom stanovené právomoci dohľadu nad činnosťou Družstva, ani obchodníka s cennými papiermi, ktorými mohol zabezpečiť dodržiavanie zákona o cenných papieroch, resp. sankciami, k dodržiavaniu zákona porušujúci subjekt donútiť. Uviedol, že povinnosťou G. K. A. podľa ust. § 137 ods. 2 Zákona o cenných papieroch je a bolo zisťovanie a vyhodnocovanie informácií a podkladov o skutočnostiach, ktoré sa týkajú dohliadaných subjektov a ich činností, pričom podľa ust. § 135 ods. 1 Zákona o cenných papieroch, ktorý platí v tomto znení už od 1. mája 2007, Družstvo, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, ako aj obchodník, patrili a patria k povinne dohliadaným subjektom zo strany G. K. A. napriek tomu, že žalovaná v priebehu celého konania tvrdila opak, a preto mala G. K. A. zisťovať všetky informácie a podklady o dodržiavaní, resp. nedodržiavaní povolení na činnosť vydaných G. K. A. Družstvu (Prospekt investícií, vydaný vtedajším Úradom pre finančný trh a následne pravidelne kontrolovaný G. K. A.) a obchodníkovi s cennými papiermi s tým, že povinný zákonný dohľad zo strany G. K. A. bol dokonca koncipovaný tak široko, že má zisťovať informácie a podklady aj o iných rizikách, ako tých vyplývajúcich z povolení na činnosť, vrátane rizík, ktorým sú vystavené dohliadané subjekty a v rámci nich aj Družstvo činnosťou obchodníka, ako i vrátane rizík, ktoré mohli viesť k ohrozeniu záujmov klientov dohliadaných subjektov, teda aj žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/206/2011 bolo výpoveďou svedka T. J. B., R. preukázané, že G. K. A. už v roku 2007 pri kontrole Družstva zistila, že z hľadiska rizikovosti portfólia má nedostatočne rozložené portfólio, ktoré bolo tvorené zmenkou jediného emitenta, a to spoločnosti CI HOLDING, a. s., ktorý v tom čase akcionársky vlastnil obchodníka s cennými papiermi z čoho vyplýva, že Družstvo malo všetky peňažné prostriedky od nej získané, investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s obchodníkom a Družstvom a G. K. A. sa po zistení o rizikovosti portfólia Družstva uspokojila s takou nápravou stavu, že toto portfólio bolo po tomto vytknutí zo strany G. K. A., rozložené namiesto jednej do troch zmeniek, a to zmeniek vystavených spoločnosťou CI HOLDING, a. s., CI Reality, s. r. o., a GLOBAL production, s. r. o., pričom posledné dve spoločnosti boli opäť 100 % dcérskymi spoločnosťami CI HOLDING, a. s., a vo všetkých troch spoločnostiach bol navyše, či už členom predstavenstva alebo konateľom, T. L. Č., vtedajší predseda predstavenstva obchodníka. Uviedol, že G. K. A. naďalej akceptovala stav, že celé portfólio Družstva je rozložené a investované do prepojených subjektov s CI HOLDING, a. s., a obchodníkom a napriek tomu, že vydala právoplatné sankčné rozhodnutie voči obchodníkovi, v ktorom konštatovala, že obchodník s cennými papiermi vo svojej činnosti, pre svojich klientov a v rámci nich aj výslovne pre Družstvo, porušil zákon o cenných papieroch vo viacerých podstatných ohľadoch, ani po vydaní

tohto rozhodnutia, okrem udelenej pokuty vo výške 10.000,- eur, G. K. A. nevyužila svoje kompetencie v zmysle zákona o cenných papieroch a neprijala žiadne následné kontrolné alebo významnejšie opatrenia (predbežne alebo celkom zakázať činnosť obchodníkovi alebo Družstvu, resp. zrušiť povolenie na činnosť obchodníkovi alebo udeliť sankcie priamo členom predstavenstva alebo obchodníka), následné podcenenie situácie a umožnenie ďalšej činnosti Družstva aj obchodníka s cennými papiermi, vyústilo v roku 2010 do nedostupnosti ním vložených prostriedkov do Družstva, pričom banka svojou nečinnosťou a ľahostajným prístupom k svojim kompetenciám zapríčinila aj to, že už nemohol rozpoznať riziko svojej investície, resp., že túto investíciu mu banka svojim zanedbaným dohľadom ani v minimálnej možnej miere neochránila. Poukázal na skutočnosť, že G. K. A. tým, že dňa 4. marca 2011 obchodníkovi s cennými papiermi odňala licenciu na činnosť a Družstvu zakázala činnosť v roku 2011, potvrdila dlhodobé porušovanie zákona o cenných papieroch, z čoho vyplýva tolerovanie porušovania právnych predpisov minimálne od roku 2008 do roku 2011 G. K. A.. Vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že G. K. A. rozhodnutím zo dňa 30. mája 2011, č. ODT-10890-4/2010, právoplatným dňa 18. júla 2011 zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt z dôvodu neaktuálnosti Prospektu investícií s tým, že G. K. A. ustálila trvanie neaktuálnosti Prospektu až od mája 2010 účelovo, nakoľko údaje zahrnuté do Prospektu boli v skutočnosti neaktuálne dlhodobo pred májom 2010, spätne k 31. decembru 2006, kedy došlo v sídle G. K. A. dňa 27. augusta 2007 k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva Družstva, za účelom prerokovania nezrovnalostí a problémov v jeho činnosti a údaje o subjektoch, s ktorými je Družstvo majetkovo prepojené, boli neaktuálne minimálne od 1. októbra 2009 a údaje o majetkových aktívach, ktoré sa majú nadobudnúť z peňažných prostriedkov, nadobudnutých na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt a základné strategické zámery podnikateľskej činnosti Družstva, boli neaktuálne už k 31. decembru 2006 z čoho vyplýva, že Družstvo svojim konaním porušovalo ust. § 129 ods. 3, v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) a § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch od 31. decembra 2006, avšak G. K. A. voči Družstvu úradne zasiahla až v máji 2011, kedy činnosť Družstva zakázala. Uviedol, že žiadna platná právna norma neumožňuje vysloviť záver o predčasnosti podania žaloby, a to ani vtedy, ak žalobca doposiaľ nemal možnosť vymôcť plnenie od subjektu, ktorý jediný je podľa názoru žalovanej, ako aj súdu prvého stupňa, povinný mu dané plnenie vrátiť. Zákon č. 514/2003 Z. z. neustanovuje, nevyžaduje a dokonca, ani nepripúšťa žiadne predchádzajúce vysporiadanie súkromnoprávných vzťahov, ale naopak, pripúšťa regresnú náhradu. Ak škoda predstavuje majetkovú ujmu v podobe skrátenia majetkového stavu poškodeného, nedá sa vznik škody bez ďalšieho spojiť s formálnym ukončením konkurzného konania, tak, ako to tvrdí žalovaná. Pokiaľ by sa pripustil názor, že prebiehajúce konkurzné konanie vylučuje podanie občianskoprávnej, či inej žaloby o náhradu škody, potom by zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii fakticky suspendoval Občiansky zákonník, zákon o zodpovednosti za škodu, ako i zákon č. 300/2005 Z. z. (trestný zákon), a to až do doby právoplatného skončenia konkurzného konania (čo by mohlo trvať i niekoľko rokov). Súčasne by to znamenalo, že občianskoprávna zodpovednosť, zodpovednosť štátu, či trestnoprávna zodpovednosť je subsidiárna voči zodpovednosti úpadcu podľa zákona o konkurze. Namietol, že zo zápisníc o pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyplýva, že listinné dôkazy vyžiadané prvostupňovým súdom, resp. predložené účastníkmi konania neboli riadne vykonané spôsobom podľa § 129 ods. 1 O. s. p., s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. januára 2012, sp. zn. 6MCdo/11/2010.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť, nakoľko prvostupňový súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, za účelom spoľahlivého zistenia skutkového a právneho stavu veci s poukazom na skutočnosť, že z jeho činnosti boli súdu známe aj iné dôležité skutočnosti, z dôvodu prebiehajúcich konaní v skutkovo a právne analogických veciach na súde prvého stupňa. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že je povinnosťou všeobecného súdu dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, keď aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR všeobecný súd musí dať odpoveď na tie otázky nastolené účastníkom konania, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania a odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 241/07). Uviedla, že podstatou práva na spravodlivé konanie nie je právo na úspech v konaní, a teda právo na rozhodnutie zodpovedajúce názorom a predstavám žalobcu, a preto jeho tvrdenie, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti považuje za denegatio iustitiae, je účelové. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobca sa účelovo snaží dodatočne navrhovať vykonanie ďalších právne irelevantných dôkazov,

ktoré iba oddávajú vydanie rozhodnutia vo veci a zároveň sa snaží vyfabulovať fiktívnu existenciu jej údajného nesprávneho postupu a tiež fikciu kedy sa tak stalo, pretože údajný nesprávny úradný postup nebol preukázaný a neexistuje s tým, že žalobca nevyužil všetky možnosti na uplatnenie a vymoženie svojho nároku, pretože nepodal žiadny návrh proti členom predstavenstva ani členom kontrolnej komisie Družstva, ktorí boli zodpovední za jeho riadenie, za hospodárenie a nakladanie s jeho majetkom. Poukázala na skutočnosť, že kompetencie G. K. A. pri vykonávaní dohľadu nad dohliadanými subjektmi sú dané platnými právnymi predpismi a ich medze vyplývajú aj z Ústavy SR a konštantnej súdnej judikatúry, podľa ktorej všetky orgány verejnej moci môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom je vylúčený extenzívny výklad (interpretácia) týchto ústavných princípov, vyplývajúcich z článku 2 ods. 2 Ústavy SR s tým, že G. K. A. postupovala v súlade s Ústavou SR a platnými právnymi predpismi, nebola nečinná, nespôsobilá žiadne prietahy a pri svojom postupe voči Družstvu a aj obchodníkovi s cennými papiermi dodržiavala zákonné pravidlá, zakotvené ustanoveniami zákona o dohľade a zákona o cenných papieroch. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobca mohol požiadať G. K. A. o vysvetlenie jej zákonom zverených kompetencií v oblasti dohľadu nad finančným trhom a muselo mu byť známe, že s investíciou je spojené aj riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov s tým, že G. K. A. môže ukladať sankcie dohliadanému subjektu len za také porušenie a neplnenie povinností, ktoré sú dohliadanému subjektu uložené zákonom a ktoré zároveň patria do pôsobnosti a kompetencií orgánu dohľadu a až od účinnosti novelizovaného ust. § 129 ods. 3 zákona o cenných papieroch, teda až od 1. júna 2010, boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že Družstvo, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, malo zákonom uloženú aj povinnosť dodržiavať schválený Prospekt investície, a teda až odvtedy mohla G. K. A. dohliadať, či Družstvo schválený Prospekt investície dodržiava. Uviedla, že povinnosť aktualizovať Prospekt investície bola stanovená vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt až od 1. januára 2009, na základe novelizovaného ust. § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch, v znení zák. č. 558/2008 Z. z. a počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt, štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nepretržite zodpovedal a zodpovedá investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície a informácie a podklady, ktoré má G. K. A. zisťovať v rámci predmetu dohľadu, sa vždy vzťahujú výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu so zohľadnením jeho zákonom uložených povinností. Poukázala na skutočnosť, že žiaden zákon neukladal vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt žiadne povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizík ani krytia, na rozdiel od iných dohliadaných subjektov, a preto reálne neexistujúce povinnosti Družstva nemohla G. K. A. kontrolovať, nakoľko vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt mal v súvislosti s rizikom iba jednu informačnú povinnosť podľa ust. § 129 ods. 1 písm. b) zákona o cenných papieroch, ktorá spočívala v tom, že zverejnené alebo hromadne používané oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt muselo obsahovať taktiež upozornenie, z ktorého vyplývalo, že s touto investíciou je spojené aj riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov, a preto za dodržiavanie Prospektu investície Družstva bolo aj voči členom družstva vždy zodpovedné predstavenstvo ako štatutárny orgán, a to bez ohľadu na fakt, či vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt táto povinnosť bola alebo nebola osobitne zákonom uložená. Žalovaná uviedla, že G. K. A. mohla kontrolovať len to, či si Družstvo plní informačné povinnosti o verejných ponukách majetkových hodnôt, a to, či informácie zverejňované Družstvom obsahujú náležitosti predpísané zákonom a či Družstvo, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, zverejňuje finančné správy v zmysle bývalého ust. § 130 zákona o cenných papieroch, pričom tieto informácie G. K. A. nepotvrdovala a ani nemohla potvrdzovať, pretože mohla postupovať len v súlade s bývalými ustanoveniami § 129 a § 130 zákona o cenných papieroch a nemohla potvrdzovať správnosť finančných ukazovateľov Družstva. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že vo vzťahu k Družstvu bola G. K. A. nečinná, nakoľko vydala relevantné rozhodnutia, pričom sa nedopustila žiadnych prietahov v konaní a postupovala v rámci jej oprávnení a v súlade so zákonom o cenných papieroch, zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, ako aj Ústavou SR. Vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Cdo/4968/2009 žalovaná uviedla, že tento primárne rieši problematiku zodpovednosti iných subjektov ako štátu a iba sekundárne a marginálne sa zaoberá zodpovednosťou za škodu, spôsobenú orgánom verejnej moci a z jeho odôvodnenia zároveň vyplýva, že akokoľvek inak nie je možné zmiešavať posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú výkonom verejnej moci s otázkou zodpovednostných nárokov osôb uvedených v ust. § 3 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní a preto zodpovednosť štátu v prípade, ak existuje iný dlžník, je zodpovednosť subsidiárna a tiež objektívna, ktorej sa štát nemôže zbaviť, a preto musia byť najskôr využité všetky zákonné možnosti veriteľa voči iným dlžníkom a následne musia byť jednoznačne

a nespochybniteľne preukázané všetky tri predpoklady tejto zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené súčasne. V ďalšom uviedla, že v zápisnici o pojednávaní síce nie je osobitne uvedené, že na tomto pojednávaní boli prečítané určité listiny alebo ich presne označené časti, ale z nej jasne vyplýva, že súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy, nachádzajúce sa doteraz v súdnom spise, oboznámil a presne špecifikoval o aké doklady išlo s tým, že v súlade s ust. § 121 O. s. p., netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti s tým, že z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. februára 2008, sp. zn. 1Obo/283/2006 vyplýva, že dôkazy, na ktoré účastník dodatočne poukazuje, sú súdu všeobecne známe, pretože účastník viedol desiatky sporov na rovnakom skutkovom a právnom základe voči rôznym dlžníkom, takže dokazovanie v tomto smere nebolo potrebné vykonať, pričom žalovanej je známe, že na Okresnom súde Bratislava I sú proti nej vedené stovky sporov na rovnakom skutkovom a právnom základe a vo všetkých sporoch majú žalobcovia rovnakého právneho zástupcu.

Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., v znení účinnom od 01. júna 2014, túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky, vyplývajúce z ustanovenia § 214 ods. 1 O. s. p. (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 21. 9. 2015 podľa § 211 ods. 2, v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol odo dňa 10. 04. 2001 členom PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKE INVESTÍCIE, Poľná č. 1, Bratislava, IČO: 35 784 717 (ďalej „Družstvo“), toho času v konkurze vyhlásenom uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. apríla 2011, č. k. 3K/95/2010-21, právoplatným dňa 5. mája 2011, pričom v dôsledku žiadosti žalobcu o zrušenie členského podielu došlo k zániku jeho členstva v Družstve a vznikol mu nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu vo výške 1.566,85 eur.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 2. júna 2008 bola medzi Družstvom, ako klientom a obchodnou spoločnosťou CAPITAL INVEST, o. c. p., a. s., v likvidácii, Poľná č. 1, Bratislava, IČO: 35 828 749 (ďalej „obchodník s cennými papiermi“), ako obhospodarovateľom, uzavretá Zmluva o riadení portfólia podľa ust. § 43 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Zmluva“), predmetom ktorej podľa článku I. bod 2 Zmluvy bol záväzok obchodníka s cennými papiermi hospodáriť s portfóliom Družstva, pravidelne sledovať a vyhodnocovať spravované portfólio, obstarávať predaj cenných papierov z portfólia, nákup cenných papierov a prvé nadobudnutie cenných papierov od emitenta do portfólia Družstva, v súlade so schválenými prospektami investícií, uschovávať a spravovať cenné papiere, nachádzajúce sa v portfóliu Družstva, uskutočňovať optimalizáciu a taktické zmeny v portfóliu Družstva a poskytovať mu konzultácie a finančné analýzy, pričom podľa Prílohy č. 2 k Zmluve sa obchodník s cennými papiermi zaviazal zabezpečiť mieru zhodnotenia Družstva vo výške 8 % ročne.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporným, že po výpovedi Zmluvy zo dňa 30. marca 2010 zo strany obchodníka s cennými papiermi, G. K. A. rozhodnutím zo dňa 21. decembra 2010, č. ODT-8305-5/2010, odobrala obchodníkovi s cennými papiermi povolenie na poskytovanie investičných služieb, potvrdeným rozhodnutím Bankovej rady G. K. A. zo dňa 1. marca 2011, č. GUV-274/2011 (ďalej „rozhodnutie o odobratí povolenia“) a rozhodnutím zo dňa 30. mája 2011, č.

ODT-10890-4/2010, G. K. A. zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt (ďalej „rozhodnutie o zákaze činnosti“) podľa ust. § 144 ods. 4 písm. c) zák. č. 566/2001 Z. z. z dôvodu porušenia § 129 ods. 3, v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b), c), h) zák. č. 566/2001 Z. z. a ust. § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zák. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch“).

V posudzovanej veci sa žalobca návrhom, podaným na súd prvého stupňa dňa 30. decembra 2011, domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu škodu v sume 1.566,85 eur s 9,25 % úrokom z omeškania, ročne od 19. apríla 2011 do zaplatenia, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom G.P. K. A., špecifikovanom v podanom návrhu na začatie konania a doplnenom v podaní zo dňa 11. 04. 2013, ktorý spočíval v tom, že G. K. A. oneskorene zistila neaktuálnosť Prospektu investícií Družstva, keď Družstvo porušovalo ust. § 129 ods. 3, v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b), c), h) a ust. § 125c ods. 1, v spojení s ust. § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a G. K. A. zasiahla až v máji 2011, kedy vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti, zakázala Družstvu činnosť, hoci neaktuálnosť Prospektu investícií bola už od 31. decembra 2006, v prijatí nedostatočných opatrení zo strany G. K. A. po 24. auguste 2007, kedy pri kontrole Družstva zistila, že z hľadiska rizikovosti portfólia, má portfólio nedostatočne rozložené, t. j., že Družstvo malo všetky získané peňažné prostriedky investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s obchodníkom s cennými papiermi, pričom rizikovosť rozloženia portfólia je jedným z najdôležitejších ukazovateľov, ktoré G. K. A. pri výkone dohľadu sleduje a má sledovať, G. K. A. prijala od 20. augusta 2008 do 4. marca 2011, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o odobratí povolenia, nedostatočné opatrenia a zapríčinila, že žalobca nemohol rozpoznať riziko svojej investície už skôr, najmä po zisteniach, že obchodník s cennými papiermi poskytol Družstvu investičnú službu, ktorú mu poskytovať nemohol.

V posudzovanej veci sa žalobca voči štátu domáha náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom G. K. A. podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej „zák. č. 514/2003 Z. z.“).

Hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva žalobcu na náhradu škody je ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosť štátu za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom, má povahu objektívnej zodpovednosti, ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch podmienok, ktorými je nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Prvotnou podmienkou pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom je existencia nesprávneho úradného postupu, ktorý zákon č. 514/2003 Z. z. v ustanovení § 9 bližšie vysvetľuje tak, že za nesprávny úradný postup je potrebné považovať aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa konkrétnych okolností toho - ktorého prípadu, môže však ísť o akúkoľvek činnosť, spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, a preto je potrebné správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia, v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon č. 514/2003 Z. z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva, pričom otázka

príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi ako ujmou (ako následkom) a ako skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť, ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda, aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody, vrátane jej rozsahu, následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha (test *conditio sine qua non* spoločný pre takmer všetky právne systémy Európskej únie), či by škodlivý následok nastal bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť by daná nebola. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností, adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu. Súčasne však musí byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala a existenciu príčinnej súvislosti zisťuje súd, ktorý so zreteľom na konkrétne okolnosti vyhodnocuje, či tu príčinná súvislosť je alebo nie. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením vecí vymedzenie, medzi akou ujmou (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že škoda, ako kategória občianskeho práva, sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch, t. j. všeobecným ekvivalentom a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, teda poskytnutím predovšetkým peňazí. Skutočnou škodou (*damnum emergens*) sa rozumie ujma, ktorá musí spočívať v zmenšení majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou. Podľa ustanovenia odseku 1 sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Ušlý zisk je v podstate ušlým majetkovým prospechom a spočíva v nenastalom zväčšení (rozmnôžení) majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí, nebyť škodnej udalosti. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, v súdnom konaní ho preto zaťažuje dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla.

Nevyhnutným predpokladom pre záver o tom, že postup G. K. A. v preskúmvanej veci bol nesprávny, je normatívne vyjadrenie „správneho úradného postupu“ a zistenie, že G. K. A. tento postup nezachovala s tým, že v posudzovanej veci nesprávny úradný postup žalovanej mal spočívať aj v tom, že G. K. A. oneskorene zistila neaktuálnosť Prospektu investícií Družstva.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak v posudzovanej veci úradným postupom je postup G. K. A., ako orgánu štátu, súvisiaci s výkonom štátnej (verejnej) moci, ktorý sa dotýka žalobcu, predovšetkým jeho individuálnych práv a povinností, tak neobstojí jeho námietka, spočívajúca v tvrdení, že povinnosťou G. K. A. bolo dohliadať na aktualizáciu Prospektu investícií.

Povinnosť aktualizovať Prospekt investície bola Družstvu uložená s účinnosťou až od 1. januára 2009, na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, v spojení s ust. § 125c ods. 1. zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, a preto sa na G. K. A. nemohla vzťahovať povinnosť dohliadať na aktuálnosť Prospektu investícií realizovanú pred týmto dátumom, t. j. pred 1. januárom 2009, z čoho vyplýva, že ak v rozhodnom období, t. j. do novelizácie zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, vykonanej zák. č. 558/2008 Z. z., neexistovala samotná povinnosť Družstva aktualizovať Prospekt investícií, je z povahy veci vylúčený dohľad zo strany G.P. K. A. v tomto smere z dôvodu, že nebolo možné kontrolovať povinnosť, ktorá sama o sebe v rozhodnom čase ani neexistovala.

Odvolačí súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že Družstvo, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený Prospekt investície až od 1. júna 2010, kedy boli novelou ustanovenia § 129 ods. 3 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, vykonanej zák. č. 129/2010 Z. z. rozšírené povinnosti družstva, a preto pokiaľ Družstvo od 31. decembra 2006 do 1. júna 2010 zo zákona takúto povinnosť nemalo, nemohla G. K. A. skúmať ani túto povinnosť prostredníctvom výkonu dohľadu, keď Družstvo samo o sebe nebolo povinné Prospekt investície dodržiavať.

Nebolo možné sa stotožniť ani s námietkou žalobcu, o povinnosti G. K. A. v oblasti skúmania rizikovosti portfólia Družstva, nakoľko zákon č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt v tomto smere žiadne povinnosti, a preto ani G. K. A. z neho nevyplývala povinnosť, ktorá by jej ako povinnému subjektu takúto povinnosť ukladala. Je nepochybné, že ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv subjektu, avšak na druhej strane nemožno prehliadať, že štát je povinný striktné dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii vo svetle presne zákonom stanovených povinností G. K. A. a štát by sa nemohol zbaviť zodpovednosti za postup G. K. A. iba v prípade, ak by sa jeho postup ukázal mylným, zasahujúcim do základných práv žalobcu, ktorý však nemôže vychádzať z toho, ako takýto postup žalobca vyhodnotil, ale musí vychádzať výlučne z toho, že nemožno prisúdiť G. K. A. pri aplikácii zákonov viac povinností ako tých, ktoré jej konkrétnym spôsobom vyplývajú zo zákona, čo je proporcionálne s tým, že nemožno poskytovať ochranu štátnemu orgánu, ktorý si prisvojí pri aplikácii zákona viac práv.

Z obsahu Zmluvy, uzavretej medzi Družstvom a obchodníkom s cennými papiermi, vyplýva, že jej podstatou bol výkon finančných operácií, za účelom obhospodarovania cenných papierov a iných finančných nástrojov a iných operácií súvisiacich s riadením portfólia družstva, čo v praxi znamenalo, že obchodník s cennými papiermi obchodoval vo vlastnom mene na účet Družstva, čiže riziko nieslo samotné Družstvo, ktoré bolo iniciátorom celého obchodu Družstva, ktoré dávalo pokyny na nákup, či predaj toho ktorého finančného nástroja (článok III bod 1 písm. c/ Zmluvy, v spojení s § 5 zák. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch). V danom prípade išlo o služby, ktoré Družstvo, ako klient obchodníka s cennými papiermi, využívalo na vlastné riziko s vedomím, že ziskovosť uvedených operácií nie je zaručená, a žalobca si, ako člen Družstva, ktoré za týmto účelom zhodnocovalo portfólio, musel byť vedomý, že vývoj na finančných trhoch nemožno s istotou predpovedať a odhadnúť, čo je podstatným znakom týchto obchodov prostredníctvom obchodníkov s cennými papiermi s tým, že až do rozhodnutia G. K. A. zo dňa 21. decembra 2010, č. ODT-8305-5/2010, ktorým odobrala obchodníkovi s cennými papiermi povolenie na poskytovanie investičných služieb, potvrdeným rozhodnutím Bankovej rady G. K. A. zo dňa 1. marca 2011, č. GUV-274/2011, vykonával obchodník s cennými papiermi túto činnosť, ako regulovanú G. K. A. a činnosť Družstva, ktorého bol žalobca v rozhodnom čase členom, spĺňala znaky investovania s finančnými prostriedkami, disponibilnými za účelom ich zhodnotenia, pričom táto forma nakladania s vlastným majetkom je spôsob zhodnocovania na vlastné riziko, riziko v zmysle neistého výnosu z realizovaného finančného investovania; a zodpovednosť štátu nemôže nahrádzať primárnu zodpovednosť obchodníka s cennými papiermi voči Družstvu, či sekundárnu zodpovednosť Družstva voči žalobcovi.

Nebolo možné stotožniť sa ani s námietkou žalobcu, o nedostatočných opatreniach G. K. A. na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka s cennými papiermi pri činnosti voči Družstvu, nakoľko odhliadnuc od aktívneho prístupu G. K. A. k obchodníkovi s cennými papiermi, preukázaného jej rozhodnutím zo dňa 8. januára 2008, č. OPK-9750/3/2007, ktorým uložila obchodníkovi s cennými papiermi pokutu vo výške 16.596,96 eur (500.000,- Sk), kedy po zrušení a vrátení vecí na ďalšie konanie Bankovou radou G. K. A., opätovne rozhodnutím zo dňa 20. augusta 2008, č. OPK-9750-5/2007, uložila obchodníkovi s cennými papiermi pokutu vo výške 9.958,18 eur (300.000,- Sk) a následne rozhodnutím zo dňa 21. decembra 2010, č. ODT-8305-5/2010, ktorým odobrala obchodníkovi s cennými papiermi povolenie na poskytovanie investičných služieb, odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť nasledovné.

Žalobca sa nemôže v konaní domáhať náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý má spočívať v takom pochybení v postupe G. K. A., ktoré sa týkajú hmotnoprávneho posúdenia vecí; keď takéto hmotnoprávne pochybenia sa môžu priamo odraziť v obsahu rozhodnutí G. K. A., nakoľko nie je možné za nesprávny úradný postup považovať to, keď výklad zákona, právne posúdenie vecí, či aplikácia zákona na daný skutkový stav zo strany štátneho orgánu sú odlišné od tých, aké očakáva ten účastník, koho práv či právom chránených záujmov sa má rozhodnutie dotýkať.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že G. K. A. svojím postupom neporušila svoje povinnosti, keďže pri výkone verejnej moci postupovala v rozsahu svojich kompetencií daných jej zákonom, nedopustila sa pri svojom rozhodovaní žiadneho excesu a ani nepostupovala spôsobom nezlučiteľným s ochranou základných práv a ľudských slobôd, a preto jej postup nie je možné kvalifikovať ako nesprávny podľa zák. č. 514/2003 Z. z.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že postup G. K. A. bol v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a preto pokiaľ G. K. A. zisťovala podmienky a predpoklady pre vydanie vyššie uvedených rozhodnutí, za týmto účelom nepochybne zhromažďovala podklady (dôkazy), hodnotila zistené skutočnosti, tieto právne posúdila a iné opatrenia, ktoré od G. K. A. žalobca očakával a namietal ich nedostatočnosť, nemôžu byť na ujmu žalovanej. V daných prípadoch išlo o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutí a prípadné nesprávnosti a vady pri tomto zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejavia práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu zakladať jeho zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie, pričom žalobca v priebehu celého konania pred súdom prvého stupňa vytýkal len nesprávny úradný postup G. K. A. a pochybenia, či nedostatky spočívajúce v tom, že Národná banka Slovenska pred svojím rozhodnutím nesprávne (nedostatočne) vyhodnotila podmienky pre jeho vydanie, je možné posudzovať v rámci tzv. nezákonného rozhodnutia. Všetky uvedené rozhodnutia však boli vydané v súlade so zákonom, neboli zrušené a majú povahu tzv. zákonného rozhodnutia s tým, že žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup žalovanej, v konaní nepreukázal s poukazom na skutočnosť, že nedostatočnosť opatrení prijatých G. K. A., podľa názoru žalobcu, bez opory v zákone, podľa jeho subjektívneho presvedčenia, sa nemusia vždy legitímne zhodovať s objektívnou realitou.

V súvislosti s vyhlásením konkurzu uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. apríla 2011, č. k. 3K/95/2010-21, právoplatným dňa 5. mája 2011, na majetok Družstva, ako úpadcu, odvolací súd uvádza, že nárok na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom voči žalovanej, môže byť v občianskom súdom konaní uplatnený až vtedy, ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky v konkurznom konaní; Nárok na náhradu škody od štátu by mohol žalobca úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal jej vydania v konkurznom konaní, nakoľko existencia pohľadávky uplatnená v konkurznom konaní vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou konkurzu. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci nie je daný ani ďalší predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, a to existencia samotnej škody (analogicky rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 31. mája 2006, sp. zn. 4Cdo/199/2005, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cz/110/84, publikované pod č. 4/87 vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je stále použiteľné).

Nebolo možné sa stotožniť ani s námietkou žalobcu v podanom odvolaní, týkajúcou sa procesného pochybenia súdu prvého stupňa, ktorý na pojednávaní nevykonával dokazovanie listinnými dôkazmi

predpísaným spôsobom, nakoľko z obsahu zápisnice o pojednávaní pred prvostupňovým súdom dňa 05. 02. 2015 vyplýva, že súd prvého stupňa účastníkov riadne oboznámil s obsahom listinných dôkazov a vyjadrení, nachádzajúcich sa v spise.

S poukazom na citované ustanovenie a za stavu, keď súd prvého stupňa v danom prípade v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav, vykonaním potrebných a účastníkmi navrhnutých dôkazov, a keď žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn., že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia, odvolací súd tento rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p., v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si právo na ich náhradu neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.